

نداشت ۲۱۳ هزارین رعایتی نهاده رقیبیم ۲۱۴ رکورده ای سفیر نوا
تھلکت رجوع کرد و میتواند بخوبی رکوردهای خود را در آینه داشته باشد
و این رکوردهای آن را در اینجا معرفی میکنیم. این رکوردهای آن را در اینجا
نمیتوانند معرفی کرد بلکه آن را به دلایل آن را معرفی نمیکنند. مثلاً رکوردهای
آن را معرفی کردن بسیار سخت است اما این رکوردهای آن را در اینجا معرفی
نمیتوانند. این رکوردهای آن را در اینجا معرفی نمیکنند. مثلاً رکوردهای آن را در اینجا
نمیتوانند معرفی کرد بلکه آن را به دلایل آن را معرفی نمیکنند. مثلاً رکوردهای آن را در اینجا

$\in \mathbb{R}^n$

الطبعة الأولى

اشارهاتی

خصوصیات هنری صبا

از حسین ناصحی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

شک نیست که مسئله لزوم حفظ و تکامل موسیقی قدیم ایران - موسیقی ای
که از نسل‌های گذشته پارث رسیده است - همواره مورد توجه استادان
معاصر موسیقی ایرانی بوده و هر کدام بهم خود را درین راه کوشش‌هایی بعمل
آورده‌اند. ولی خدمات استاد فقیداً بوالحسن صبا در این راه - بی آنکه بخواهیم
موضوع ارزیابی و مقایسه بین کوشش‌های استادان نسل گذشته موسیقی ایرانی
را مطرح نموده باشیم - بحدی است که در نظر یک محقق بی طرف امتیاز و
برتری آن مسلم و بدیهی بشمارمی‌رود.

اپنک کہ چراغ پر فروغ زندگی یک استاد مسلم موسیقی ایرانی خاموش

شده و نسل جوان موسیقی دانان کشور از راهنمایی‌های او برای همیشه محروم شده است، بررسی و تحلیل شخصیت هنری او رهمنوی ارزشمند برای کلیه کسانی بشمار میرود که خدمت بعالی هنر را وجهه همت خود قرارداده‌اند. گرچه در این مقاله بیم آن میرود که بخاطر رعایت اختصار حق مطلب درست ادا نگردد، ولی از آنجاکه پیشرفت موسیقی ملی ما انجام این امر را ایجاد می‌نماید، دست باین کار بزرگ میز نیم و از اینکه ممکنست خردی و حقارت مقاله به بزرگی و عظمت موضوع خلی وارد سازد اذخواستندگان محترم پوزش می‌طلبیم.

در زندگی هنری صبا آنچه دا که باید بیش از همه مورد توجه قرارداد نکات ذیر است:

۱- علاقه صبا بکارهای هنری بحدی بود که حتی در ساخت ترین شرایط نیز دست از تلاش و تکاپو بر نداشت و هیچگاه از تحقیل رموز رشته‌های هنری خود غفلت نورزید. هادر دورانی زندگانی می‌سکنیم که اکثر جوانان هنر را نبایخاطر علاقه واقعی باان، بلکه بخاطر مقاصد پیش‌فرازه و سطحی دنبال می‌کنند. در نتیجه به مخصوص برخورد با کوچک ترین همانع مقاومت خود را از دست میدهند و یا سونا امیدی مانند خود را سرایای وجودشان را فراموشیگرد. صبا هرچه با موامن زندگی پیشتر (و برو) می‌شد بر فعالیت هنری خود می‌افزود. بطوریکه در پایان عمر با آنکه از بیماری قلبی درج می‌برد کوچکترین توجهی باین بیماری کشته شمود و آنقدر کوشید که حتی جان خود را هم در این راه از دست داد. ذهنی افتخار بر این علاقه و پشتکار.

۲- شرط اصلی اینکه کسی را هنرمند بنامیم داشتن ذوق سليم و درک هنری است. بدون تحقق این شرط اگر کسی تمام قواعد موسیقی را هم بیاموزد باز هنرمند نامیده نخواهد شد. صبا هنرمندی بود که بحداصل از ذوق سليم و درک هنری بر خوددار بود؛ موسیقی را خوب می‌فهمید و خوب قضاوت می‌کرد.

۳- صبا موسیقی قدیم ایران را نزد چند تن از استادان مسلم گذشته بخوبی آموخت بحدیکه واقعاً در این زمینه نکته‌ای نداد استه باقی نگذاشت.

در موسیقی محلی هم مطالعه کافی بعمل آورد و آنچه را که لازم بود از آن
اخذ نمود بعلاوه هرچه از اطراف ممکن بود بدست آورد وهمه این سه قسمت
را در ذهن خود متمرکز نمود و پایه درک هنری خود را بر آن فرارداد.

۴- صبا موسیقی محلی ایران را بخوبی درک می کرد و در اطراف آن
مطالعه کافی داشت. برای درک علت این قضیه لازم است یاد آور شویم که
استاد زمانی بعللی از طهران برشت رفت. عده‌ای تصور می کردند که در
محیط جدید بعلت نبودن وسایل کار ظاهراً امکان فعالیت و پیشرفت را ازدست
داده است ولی عکس صبا توانست در این دوره از زندگانی پر تکاپوی خود
بنجیج جدیدی از هنر و ذوق سلیم دست یابد که شاید هنوز هم بر آن عده
فوق الذکر مجھول مانده باشد.

صبا در این دوران کوشید موسیقی محلی را بخوبی درک نماید و کوشش
او در این راه بحدی عمیق و جدی بود که شاید تصور آن نیز برای ما
دشوار باشد. برای اینکه درک این نکته میسر گردد کافی است یاد آوری
نماییم که سال گذشته وقتی هیئت جمع آوری آهنگهای محلی شمال برای
ضبط این آهنگها پس از تحمل مشکلات فراوان به نقاط دور افتاده و
صعب العبور رسیده به ضبط آهنگها پرداختند نوازنده‌گان پیری را ملاقات
نمودند که با حسرت فراوان از دورانی یاد می نمودند که صبا در زمان
اقامت خود در رشت بآن نقاط رفته و آهنگهای آنانرا به نت در آورده
بوده است.

صفا و سلامت و در عین حال ابهت و پرمغزی ساز صبا مدیون این دوران
است. سادگی و جوانمردی، محبت و دوستی، خلاصه صفات انسانی که در
سراسر زندگی روستائی وجود دارد بر اعمق ضمیر صبا نفوذ نمود بطوریکه
استاد تا آخر عمر هیچگاه این صفات مقدس را از دست نداد. بخاطر ییاورید
استاد در دورانی میزیست که متأسفانه هنر مندان ییماهی‌ای عنوان استاد
ونوپرداز را بخود میگرفتند. ولی صبا همواره کار اجیل و خلاق خود را ترک
نگفت و با اینکه بیش از دیگران می توانست با آوردن مکاتیب نو شهرت و
ترورت بدست آورد، حتی یک لحظه‌هم در درستی و اصالت کوشش مقدس
خود تردید ننمود.

۵ - صبا بعلت آشنایی با موسیقی بین‌المللی و نیز بعلت اینکه با متدی‌های اروپائی هم‌ویلن را کار کرده بود بخوبی می‌توانست مانند بعضی‌ها مخلوط نادرستی از موسیقی غربی و ایرانی تحویل جامعه بدهد. ولی او هرگز این کار را نکرد زیرا بخوبی واقف بود که این سبک کار بجای آنکه موجب پیشرفت موسیقی ایران گردد باعث رکود و تباہی آن می‌شود.

راه درست‌همان بود که صبا انتخاب کرد. باین معنی که سعی نمود موسیقی قدیم ایران را بطور کامل بیاموزد و آنرا در دسترس آیندگان قرار دهد بطوریکه در مسیر تاریخ راه ترقی و تکامل آن دوشن گردد. این از بزرگترین خدمات استاد قصید صبا بشمار می‌رود.

۶ - با وجود این، صبا نسبت بجریانات و نهضت‌هایی که برای تکامل موسیقی ایران بوجود آمده است بسیار خوبی‌بود و برای هر کوششی که در راه تکامل موسیقی ایرانی عمل می‌آمد احترام خاصی قائل بود. او نه تنها در این راه دچار جمود فکری نبود بلکه شخصاً نیز هر جریانی را که بنفع تکامل موسیقی ملی ما می‌یافت تشویق و کمک می‌نمود. و این واقعاً نهایت کرامت و بذکواری روح‌هنری استاد را بشیوه میرساند.

۷ - تکنیک صحیح و کلاسیک و بولن ایرانی از ابتکارات صبا است. زیرا قبل ازاو و بیلون را با سبک کمانچه می‌تواختند. صبا از راه آشنایی با موسیقی اروپائی و آموختن تکنیک نوازندگی و بیلون توانست مکتب فعلی نوازندگی و بیلون را ابتکار نماید بطوریکه امروز جز مکتب او هیچ مکتبی در نوازندگی و بیلون مورد قبول نتواند بود و کلیه نوازندگان معروف و بیون نیز در مکتب او تربیت یافته‌اند.

۸ - صبا در نتیجه تماش با موسیقی محلی و مطالعه دقیق آن برای اولین بار اهمیت ریتم‌های لنگ (پنج ضربی و هفت ضربی) را در موسیقی ایرانی دریافت. در زمانی که حتی اساتید فن از درک ضربهای ساده قطعات محلی و نیز کلاسیک ایرانی عاجز بودند، او ریتم‌های لنگ را باوضوح کامل به هنرمندان ایرانی شناساند. ارزشی که در کاستاد در این قسمت داراست بیش از آنست که در بادی امر بنظر می‌آید.

۹ - در کلیه آثار نوشته شده صبا اثر و الهام موسیقی محلی بخوبی هویدا

است. حتی بعضی از آثار کوتاه استادرا می‌توان یک اثر توسعه یافته کامل (دولوپه Développé) دراین زمینه دانست.

۱۰- آخرین قسمت از آنچه که دراینجا باید راجع به خصوصیات هنری صباز کر گردد اینست که ساز صبا واقعاً پاک و بی غل و غش بود. در ساز صبا ابداً اثری از آنچه که به سبک مطربی معرفی شده است وجود نداشت. و این خود یکی از بزرگترین خصایص ساز صبا بود. ساز صحیح و اصیل به شیرین کاری و پیرایه‌های مبتذل نیازی ندارد.

ممکنست پرسیده شود صبا این صفت را از که آموخته بود؟ و نیز ممکنست پاسخ داده شود که مطالعه در موسیقی محلی - موسیقی ای که مشحون از صفا و سادگی و دود را از هر گونه غل و غشی می‌باشد - عامل اساسی بوجود آمدن این خصیصه در صبا بوده است؛ ولی بهر حال آنچه مهم است اینست که ساز صبا موسیقی خالص بود و جای آن دارد که این نکته مورد توجه کلیه نوازندگان موسیقی ایرانی قرار گیرد.

رتمال حامع علوم انسانی

برای این آزمون مطالعه این پژوهش را پیش از مطالعه جنبه‌های دیگر این را برای خود بخوبی از آن استفاده کنید. این پژوهش را به زیر ۱) اثبات نمودن مطالعه این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۲) این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۳) این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۴) این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۵) این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۶) این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۷) این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۸) این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۹) این پژوهش برای این آزمون مفید است. ۱۰) این پژوهش برای این آزمون مفید است.